

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/508/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7609212835
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7609212835.2

Rozhodnutie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a sudcov JUDr. Petra Tutka a JUDr. Adriany Murínovej v právnej veci žalobcu RUMIT SLOVAKIA, spol. s.r.o., so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Nad Medzou č. 6, IČO: 31 718 990, zastúpeného JUDr. Ivanom Jánošíkom, advokátom, AK so sídlom v Bratislave, Klincová č.35, proti žalovaným 1/ R.. S. E., V.. XX.X.XXXX, 2/ mal. R. E., 3/ R.. V. E., všetkým bytom L. K.Č., P. Č.. XXX/X, žalované v 2. a 3. rade zastúpené zákonnou zástupkyňou žalovanou v 1. rade, právne zastúpených JUDr. Pavlom Hovanom, advokátom AK so sídlom v Spišskej Novej Vsi, Ing. Kožucha č. 1, o zaplatenie 27.053,04 eur s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Spišská Nová Ves zo dňa 7.10.2013, č.k. 1C/184/2009-181 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa žalobu zamietol a zároveň žalobcu zaviazal zaplatiť žalovaným sumu 100,- eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Týmto rozsudkom súd prvého stupňa rozhodol o nároku žalobcu na zaplatenie sumy 27.053,04 eur, ktorej sa voči žalovaným domáhal na základe tvrdenia, že ich právny predchodca S.. R. E. ako štatutárny zástupca a jeden z konateľov spoločnosti dňa XX.X.XXXX vybral z pokladne spoločnosti finančnú hotovosť v sume 315.000,- Sk a v rovnaký deň vybral finančnú hotovosť v sume 500.000,- Sk z účtu spoločnosti vedeného v Slovenskej sporiteľni a s. a tieto finančné prostriedky neboli žalobcovi vrátené alebo neboli použité na akékoľvek účely, ktoré by mali vzťah so žalobcom. S.. R. E. náhle zomrel dňa X.X.XXXX, preto sa žalobca zaplatenia uvedenej sumy domáha voči žalovaným ako dedičom po ňom.

Rozsudok vo veci samej odôvodnil súd prvého stupňa tým, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno, keďže aj keď z obsahu spisu je nesporné, že žalobca predložil doklad o výbere sumy 500.000,- Sk z jeho účtu nebohým manželom žalovanej v 1. rade, z ďalších dôkazov predovšetkým zo znaleckého posudku, ako aj z výpovede svedkyne D. Š. zistil, že v rovnaký deň ako malo dôjsť k výberu uvedenej sumy, t. j. XX.XX.XXXX bol zároveň zaznamenaný vklad tejto sumy do pokladne žalobcu. Konštatoval, že tvrdenia o tom, že neb. S.. E. mal uvedenú sumu prevziať, nebola z obsahu spisu preukázaná. Žalobca taktiež nepreukázal, že suma 500.000,- Sk, ktorá bola vybratá v rovnaký deň z účtu žalobcu a vložená toho istého dňa do pokladne žalobcu bola uvedeným S.. E. v skutočnosti vybratá. Svoje závery súd prvého stupňa založil predovšetkým na obsahu znaleckého posudku Ing. Milana Lajosza z odboru ekonómia a manažment z obsahu ktorého vyplýva, že žalobca má jednoznačne vo svojej spoločnosti hotovosť vo výške 815.000,- Sk a neeviduje pohľadávku voči spoločníkovi neb. S.. R. E. z titulu chýbajúcich peňažných prostriedkov. Peňažné prostriedky použité žalobcom neboli, má ich naďalej v účtovníctve (minimálne do marca 2010). Poukázal na to, že zo strany účastníkov neboli vznesené námietky proti výsledkom znaleckého dokazovania.

V dôvodoch rozsudku súd prvého stupňa ďalej uviedol, že na pojednávanie nariadené na deň 23.9.2013 (pondelok o 9,00 hod.) poslal zástupca žalobcu emailové ospravedlnenie zo svojej neúčasti na pojednávaní, a zároveň požiadal o odročenie pojednávania a vytýčenie nového termínu. Poukázal na jeho pracovnú neschopnosť, ktorá mu znemožňuje zúčastniť sa pojednávania bez rizika závažného zhoršenia zdravotného stavu. Zároveň doložil doklad - potvrdenie o dočasnej práceneschopnosti, ktoré bolo vystavené dňa 19.9.2013 s uvedením práceneschopnosti od 23.9.2013 a zároveň potvrdenie o tom, že JUDr. Ivan Jánošík je počas práceneschopnosti bez vychádzok. Konštatoval, že doklady, ktoré boli do spisu doložené boli bez čitateľnej pečiatky ošetrojúceho lekára, ktorý tieto doklady vystavil a tiež neobsahovali potvrdenie ošetrojúceho lekára o tom, že zástupca žalobcu sa nemôže zúčastniť na pojednávaní bez ohrozenia života alebo závažného zhoršenia zdravotného stavu. Uviedol, že je síce pravdou, že toto podanie došlo súdu, pričom termín pojednávania bol stanovený na tretí deň od zaslania tohto dokladu, avšak nasledujúce dva dni pripadli na dni pracovného pokoja, t. j. sobotu a nedeľu. Vzhľadom na skutočnosť, že sudkyňa pojednávala ešte v piatok v popoludňajších hodinách, nestihla sa s týmto podaním oboznámiť a oznámiť zástupcovi žalobcu, či žiadosť o odročenie pojednávania bude alebo nebude akceptovať v zmysle ustanovenia § 119 ods. 4 O.s.p.. S prihliadnutím na skutočnosť, že išlo o zdravotné dôvody na strane zástupcu žalobcu, súd pojednávanie odročil na nový termín na deň 7.10.2013, pričom zástupca žalobcu predvolanie na toto odročené pojednávanie prevzal dňa 30.9.2013 a samotný žalobca dňa 25.9.2013. Ani na pojednávanie vytýčené na deň 7.10.2013 sa žalobca ani jeho zástupca nedostavili. Pred začatím tohto pojednávania bolo sudkyňi predložené ďalšie emailové podanie zástupcu žalobcu odosielané dňa 4.10.2013 o 16,12 hod. (t. j. v piatok po skončení úradných hodín súdu) s ďalšou žiadosťou o odročenie pojednávania z dôvodu kolízie pojednávania právneho zástupcu s konaním o vylúčenie veci z exekúcie vedenej pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 16C/177/2011 s uvedením, že žalobca nesúhlasí, aby si zástupca žalobcu zvolil pre seba zástupcu. Tento preto žiadal aj toto pojednávanie odročiť a vytýčiť nový termín pojednávania. Súd prvého stupňa konštatoval, že k tejto svojej žiadosti právny zástupca žalobcu nedoložil žiaden doklad o tom, že sa pred Okresným súdom Bratislava I ním uvádzané pojednávanie v skutočnosti koná a kedy obdržal predvolanie na toto pojednávanie.

Pokiaľ sa týka žiadosti zástupcu žalobcu o odročenie pojednávania vytýčeného na deň 7.10.2013 súd prvého stupňa uviedol, že zástupca žalobcu vo svojej žiadosti neuviedol zákonné dôvody uvedené v § 119 ods. 2 písm. b/ O.s.p., t. j. nezdokladoval, že na ten istý deň má súbežne nariadené ďalšie pojednávanie a neuviedol deň, kedy sa o dôvode, pre ktorý žiadal odročenie pojednávania dozvedel. Z týchto dôvodov súd prvého stupňa vo veci konal dňa 7.10.2013 a aj meritórne rozhodol a to v neprítomnosti žalobcu a jeho zástupcu.

V súvislosti so zmareným pojednávaním dňa 23.9.2013 si uplatnil zástupca žalovaných v zákonnej lehote náhradu trov od žalobcu v prospech každého zo žalovaných po 100,- eur s poukazom na to, že zástupca žalovaných sa na toto pojednávanie dostavil, toto však bolo odročené. Na základe toho súd prvého stupňa vyhodnotil jeho požiadavku na úhradu trov ako čiastočne dôvodnú a to iba vo výške 1x 100,- eur. Poukázal na obsah a zmysel ust. § 147a O.s.p., ktorého cieľom je odradiť účastníkov a ich zástupcov od úmyselného spôsobovania obštrukcií v súdnom konaní, prípadne prinútiť k včasnému oznamovaniu dôvodov na odročenie pojednávania. Dôvod pre odročenie musí byť pre účastníka žiadajúceho o odročenie teda ním zavinený, alebo musí byť výsledkom náhody, ktorá sa mu privodila a vznikne len za splnenia podmienky, že účastník si nesplnil povinnosť podľa § 119 ods. 2 O.s.p. (oznámenie dôvodu odročenia pojednávania bez zbytočného odkladu a uvedenia všetkých náležitostí žiadosti o odročenie pojednávania). Táto žiadosť má byť doručená súdu najmenej tri dni pred termínom pojednávania. Ohľadne druhej žiadosti o odročenie pojednávania vytýčeného na deň 7.10.2013 súd prvého stupňa uviedol, že zástupca žalobcu zvolil opätovne ten istý spôsob ospravedlnenia, t.j. emailom v piatok v popoludňajších hodinách o 16,12 hod., t. j. po skončení pracovnej doby požiadal o odročenie pojednávania vytýčeného na pondelok 7.10.2013 o 9,00 hod..

Proti rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Tento žiadal napadnutý rozsudok zmeniť a jeho žalobe v celom rozsahu vyhovieť, alternatívne tento zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Svoje odvolanie zakladal na dôvodoch uvedených v ust. § 205 ods. 2 písm. a/ a písm. f/ O.s.p.. V odvolaní uviedol, že nezákonným postupom súdu prvého stupňa mu bola odňatá možnosť konať pred súdom a navyše rozsudok je založený na nesprávnom právnom posúdení. V odvolaní uviedol, že z

odôvodnenia rozsudku nie je možné zistiť ani náznakom, čo bolo dôvodom rozhodnutia v merite veci, akými úvahami sa spravoval súd, aké boli dôvody na základe ktorých považuje žalobu za nedôvodnú a akou právnou úpravou sa riadil pri zamietnutí žaloby. Podľa odôvodnenia má byť zamietnutie žaloby akýmsi výchovným, či dokonca sankčným postihom účastníka konania za to, že jeho právny zástupca sa opakovane nezúčastnil nariadeného pojednávania. Poukázal na to, že súd vytýčil vo veci ďalší termín pojednávania po odročení predchádzajúceho pojednávania 23.9.2013 na 7.10.2013, pričom predvolanie na pojednávanie bolo právnomu zástupcovi žalobcu doručené dňa 30.9.2013. Na tomto pojednávaní sa právny zástupca žalobcu nemohol opätovne zúčastniť z dôvodu kolízie pojednávaní, keď na rovnaký deň bolo nariadené pojednávanie pred Okresným súdom Bratislava I pod sp. zn. 16C/177/2011, pričom Zápisnica o pojednávaní bola právnomu zástupcovi žalobcu odovzdaná priamo na pojednávaní dňa 6.6.2013. Pre objektívnu nemožnosť zúčastniť sa tohto pojednávania zástupca žalobcu požiadal konajúci súd o ospravedlnenie neúčasti a z dôvodu hospodárnosti požiadal o odročenie pojednávania. Žiadosť o ospravedlnenie a návrh na odročenie bola právnym zástupcom žalobcu poslaná v lehote a to 4.10.2013. Konajúci súd však napriek uvedenému z neznámeho dôvodu žiadosť o odročenie pojednávania neakceptoval. Zákonnú povinnosť vyplývajúcu z ust. § 119 ods. 2 písm. c/ O.s.p. si nespĺnil a neoznámil, ako návrh právneho zástupcu žalobcu na odročenie pojednávania posúdil a to napriek skutočnosti, že žiadosť obsahovala elektronickú adresu, telefax aj telefón právneho zástupcu žalobcu, na ktoré uvedenú skutočnosť je možné kedykoľvek oznámiť. Za vadu konania a rozhodnutia považuje aj skutočnosť, že vo veci neboli splnené podmienky na to, aby súd rozhodol meritórnym rozhodnutím vo veci samej. Vo veci po vykonaní znaleckého dokazovania sa neuskutočnilo žiadne pojednávanie, žalobcovi nebolo umožnené, aby navrhol ďalšie dôkazy, prípadne, aby sa k veci vyjadril priamo na pojednávaní (aj vzhľadom na nemožnosť dodržania zákonných lehôt v prípade písomného vyjadrenia k veci, z dôvodu nariadenia pojednávania necelý týždeň vopred). Uvedeným postupom bola žalobcovi ako účastníkovi konania absolútne odňatá možnosť konať pred súdom. Za nesprávny považuje žalobca aj výrok súdu prvého stupňa, ktorým v napadnutom rozsudku priznal žalovaným nárok 100,- eur s poukazom na ust. § 147a ods. 2 O.s.p.. Je toho názoru, že na priznanie predmetného nároku neboli splnené zákonné podmienky. Uvedený nárok je výlučne nárokom, ktorý patrí účastníkovi konania a nepatrí právnomu zástupcovi účastníka. Citované ustanovenie vyžaduje splnenie dvoch elementárnych predpokladov a to účasť účastníka, vrátane jeho právneho zástupcu na pojednávaní a odročenie pojednávania z dôvodu neospravedlnenej neprítomnosti zástupcu z radov advokátov účastníka vystupujúceho v konaní ako protistrana. Konajúci súd však vo veci konštatoval, že priznaný nárok 100,- eur sa vzťahuje k pojednávaniu nariadenému na deň 23.9.2013, ktoré bolo z dôvodu dočasnej pracovnej neschopnosti právneho zástupcu žalobcu odročené, pričom o uvedenej skutočnosti mal právny zástupca žalovaných vedomosť, na ktorom sa ani jeden zo žalovaných nezúčastnil a súd taktiež opomenul povinnosť vyplývajúcu z § 119 ods. 2 písm. c/ O.s.p.. Navyše je toho názoru, že žiadosť bola doručená súdu v lehote, t.j. o odročenie pojednávania vytýčeného na deň 23.9.2013 požiadal už dňa 20.9.2013 o 11,41 hod., pričom o uvedenej skutočnosti bezodkladne informoval súd, právneho zástupcu žalovaných, aj svojho klienta. Za právne bezvýznamnú považuje skutočnosť, že deň 20.9.2013 pripadal na piatok. Právna úprava vymedzená v ustanovení § 147a ods. 4 O.s.p. totiž neustanovuje povinnosť požiadať o odročenie pojednávania najmenej tri pracovné dni pred termínom pojednávania. Naopak ustalať lehotu troch kalendárnych dní, pričom nezáleží, ak tieto pripadnú na sobotu a nedeľu, prípadne na dni pracovného pokoja.

Žalovaní sa k odvolaniu žalobcu nevyjadrili.

Odvolací súd preskúmal rozsudok súdu prvého stupňa ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo podľa § 212 ods. 1,3 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v súlade s ust. § 120 ods. 1 O.s.p., v rozsahu potrebnom pre rozhodnutie vo veci, keď vykonal dôkazy označené účastníkmi na preukázanie svojich tvrdení, tieto aj vyhodnotil postupom podľa § 132 O.s.p., vec správne právne posúdil a aj vecne správne vo veci samej rozhodol. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie vo veci samej, než ako rozhodol súd prvého stupňa. Za nedôvodné považuje odvolací súd aj odvolanie žalobcu proti výroku prvostupňového rozsudku, ktorým tento priznal žalovaným náhradu trov konania podľa ust. § 147a O.s.p..

Za vecne správne a výstižné považuje odvolací súd aj dôvody, na ktorých súd prvého stupňa založil svoj zamietavý výrok vo veci samej. Z dôvodov rozsudku je zrejmé, že k záveru o nedôvodnosti nároku žalobcu súd prvého stupňa dospel na základe vyhodnotenia vykonaných dôkazov a to svedeckých výpovedí D. Š., L. Q. D. R.. I. J., ale predovšetkým na základe výsledkov znaleckého dokazovania znalcom z odboru ekonómie a manažmentu. Žalobca v konaní netvrdil žiadne také skutočnosti a ani neoznačil na ich preukázanie dôkazy, ktoré by správnosť záveru súdu prvého stupňa vyvracali. K dôvodom odvolania, v ktorých žalobca vytyka súdu postup, ktorým mu malo byť znemožnené navrhnutie ďalších dôkazov, prípadne vyjadrení vo veci a týmto postupom mu bola zároveň odňatá možnosť konať pred súdom odvolací súd udáva, že z obsahu spisu k takýmto záverom nemožno dospieť. Zástupcovi žalobcu bol totiž ešte dňa 8.7.2013 doručený znalecký posudok znalca Ing. Milana Lajosza č. 18/2013 a zároveň uznesenie o znalečnom. Zástupcovi žalobcu teda od doručenia tohto znaleckého posudku nič nebránilo v možnosti vyjadriť sa k jeho záverom, prípadne označiť tvrdenia, ako aj dôkazy na spochybnenie jeho výsledkov. Zástupca žalobcu tak neučinil ani do konečného rozhodnutia vo veci samej, teda do 7.10.2013. Z obsahu spisu ďalej vyplýva, že pojednávanie na deň 7.10.2013, na ktorom bol vyhlásený rozsudok vo veci samej bolo vytyčené zároveň s odročením predchádzajúceho pojednávania dňa 23.9.2013. Z dôvodu neúčasti právneho zástupcu na uvedenom pojednávaní 23.9.2013 tomuto súd prvého stupňa zaslal predvolanie na pojednávanie, ktoré tento prevzal dňa 30.9.2013. Napriek riadnemu a včasnému predvolaniu sa tento pojednávania nezúčastnil a dňa 4.10.2013 (piatok) o 16,20 hod. zaslal súdu prostredníctvom emailu ospravedlnenie svojej neprítomnosti na pojednávaní spojenú so žiadosťou o odročenie pojednávania. Ako dôvod žiadosti o odročenie uviedol kolíziu s iným pojednávaním vytyčeným na Okresnom súde Bratislava I pod sp. zn. 16C/177/2011 a zároveň uviedol, že klient nesúhlasí, aby ako splnomocnený advokát zaslal za seba zástupcu.

Podľa ust. § 101 ods. 1 O.s.p. účastníci sú povinní prispieť k tomu, aby sa dosiahol účel konania najmä tým, že pravdivo a úplne opíšu všetky potrebné skutočnosti, označia dôkazné prostriedky a že dbajú na pokyny súdu.

Podľa ods. 2 súd pokračuje v konaní, aj keď sú účastníci nečinní. Ak sa riadne predvolaný účastník nedostaví na pojednávanie ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, môže súd vec prejednať v neprítomnosti takého účastníka; prihliadne pritom na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy.

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že dôležitosť dôvodu, ktorým je odôvodňovaná žiadosť neprítomného účastníka, resp. jeho právneho zástupcu o odročenie pojednávania posudzuje súd podľa konkrétnych okolností. Existenciu dôležitého dôvodu môže ale preveriť len so skutočnosťami, ktoré sú mu známe v čase posudzovania tejto žiadosti. Jej dôvodnosť skúma predovšetkým z hľadiska preukázania skutočnosti, z ktorej žiadateľ vyvodzuje existenciu ním tvrdeného dôležitého dôvodu. Pokiaľ ale nie je táto skutočnosť preukázaná, zostáva žiadosť o odročenie pojednávania iba v rovine nepodložených tvrdení, na ktoré nemožno vziať zreteľ. Obsahom základného práva na verejné prerokovanie veci v prítomnosti účastníka konania a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonaným dôkazom nemá za následok povinnosť súdu vyhovieť akejkoľvek jeho žiadosti o odročenie pojednávania. Posúdenie opodstatnenosti „dôležitého dôvodu“ v každom konkrétnom prípade patrí výlučne do právomoci konajúceho súdu. Z obsahu žiadosti právneho zástupcu žalobcu o jeho ospravedlnenie z neúčasti na pojednávaní dňa 7.10.2013 a zároveň z jeho žiadosti o odročenie pojednávania vyplýva iba jeho tvrdenie o kolízii s iným pojednávaním, ktoré konkretizoval označením súdu a číslom konania. Na preukázanie pravdivosti a zároveň aj dôvodnosti tejto žiadosti nepripojil žiadny dôkaz a teda jeho žiadosť ostala iba v polohe tvrdení. S prihliadnutím na skutočnosť, že táto žiadosť sa do dispozície súdu dostala formou emailovej pošty dňa 4.10.2013 o 16,12 hod., t.j. v piatok po ukončení pracovnej doby, pričom uvedené pojednávanie bolo vytyčené na deň 7.10.2013 o 10,00 hod., teda na najbližší pondelok je zrejmé, že súd ani nemal dostatok časového priestoru vykonávať úkony smerom k overovaniu si pravdivosti tvrdení právneho zástupcu žalobcu a za takejto situácie musel o dôvodnosti tejto žiadosti rozhodnúť na začiatku pojednávania iba na základe tých informácií, ktoré mal vtom čase k dispozícii. Súd teda nemal v čase svojho rozhodovania k dispozícii ďalšie informácie o tom, či je tvrdenie právneho zástupcu žalobcu pravdivé, kedy sa tento dozvedel o kolízii týchto dvoch pojednávanií a či žiadosť o odročenie pojednávania bola z jeho strany vykonaná bezodkladne. Až v obsahu odvolania právny zástupca žalobcu uviedol, že o termíne pojednávania pred Okresným súdom Bratislava I vo veci 16C/177/2011 sa dozvedel pri odročovaní predchádzajúceho pojednávania ešte dňa 6.6.2013. Uvedená skutočnosť mu bola teda zrejmá už v momente, kedy mu bolo doručené predvolanie na pojednávanie

pred súdom prvého stupňa, teda dňa 30.9.2013. Napriek tejto skutočnosti svoju žiadosť o odročenie pojednávania bez doloženia právne relevantných informácií doručil súdu v takom termíne, že sa o ňom tento dozvedel iba bezprostredne pred začatím pojednávania. V samotnej informácii uvedenej žalobcom v žiadosti o odročenie je teda iba tvrdenie o kolízii s iným pojednávaním. Súdna prax sa už obdobným dôvodom pri žiadosti o odročenie pojednávania zaoberala a zaujala názor, že obsahom základného práva zaručujúceho právo každého, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom nie je povinnosť súdu vyhovieť akejkoľvek jeho žiadosti o odročenie pojednávania. Kolízia dvoch pojednávanií toho istého účastníka v tom istom termíne na rozdielnych súdoch nie je akceptovateľným predpokladom uznania existencie dôležitého dôvodu na odročenie riadne a včas vytyčeného pojednávania (rozhodnutie Ústavného súdu SR I. ÚS 68/1998 zo dňa 13.1.1999).

S poukazom na tieto závery má odvolací súd za to, že uskutočnenie pojednávania vytyčeného na deň 7.10.2013 bez prítomnosti právneho zástupcu žalobcu, ako aj samotného žalobcu, na ktoré boli tieto riadne predvolaní nemalo za následok odňatie práva žalobcu na konanie pred súdom. Skutočnosť, že žiadosť žalobcu na odročenie pojednávania nebola súdu prvého stupňa doručená bez zbytočného odkladu potom, čo sa o dôvode žiadosti dozvedel s prihliadnutím na mimoriadne krátky časový priestor medzi doručením žiadosti o odročenie a nariadeným termínom pojednávania neumožnila súdu postupovať podľa § 119 ods. 2 písm. c/ O.s.p.. Na základe týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

K odvolaniu žalobcu proti výroku, ktorým bola žalovaným priznaná náhrada trov konania v sume 100,- eur podľa § 147a O.s.p. odvolací súd udáva, že sa zhoduje so záverom súdu prvého stupňa v tom, že boli splnené zákonné podmienky pre také procesné rozhodnutie.

Podľa ust. § 147a ods. 1 O.s.p. ak súd rozhodol o odročení nariadeného pojednávania na základe žiadosti účastníka z dôležitého dôvodu na jeho strane, ktorý zavinil, alebo je výsledkom náhody, ktorá sa mu prihodila, má účastník vystupujúci v konaní ako protistrana, ktorý sa dostavil na pojednávanie, právo od neho požadovať sumu 15,- eur.

Podľa ods. 2 účastník zastúpený advokátom prítomným na pojednávaní, ktoré bolo odročené z dôvodu podľa odseku 1 na strane zástupcu protistrany, ktorý je advokátom, má právo od účastníka ním zastúpeného požadovať sumu 100,- eur.

Podľa ods. 3 právo podľa odseku 1 vznikne účastníkovi, ktorý sa dostavil na nariadené pojednávanie, aj v prípade, že dôvodom jeho odročenia je neospravedlivená neprítomnosť účastníka vystupujúceho v konaní ako protistrana. Právo podľa odseku 2 vznikne účastníkovi, zastúpenému advokátom, ktorý sa dostavil na nariadené pojednávanie, aj v prípade, že dôvodom jeho odročenia je neospravedlivená neprítomnosť zástupcu z radov advokátov účastníka vystupujúceho v konaní ako protistrana.

Podľa ods. 4 právo podľa odsekov 1 a 2 nevznikne, ak účastník alebo jeho zástupca splnil povinnosť podľa § 119 ods. 2 a žiadosť o odročenie pojednávania bola doručená súdu najneskôr tri dni pred termínom pojednávania.

Z citovaných zákonných ustanovení vyplýva právo účastníkovi zastúpenému advokátom, ktorý bol prítomný na pojednávaní, ktoré bolo odročené z dôvodu podľa ods. 1, teda z dôvodu, ktorý zavinila protistrana alebo je výsledkom náhody, ktorá sa jej prihodila, má právo od účastníka ním zastúpeného požadovať sumu 100,- eur. Z obsahu spisu vyplýva, že právny zástupca žalobcu bol na pojednávanie vytyčené na deň 23.9.2013 riadne predvolaný a toto predvolanie prevzal dňa 9.9.2013. Jeho pracovnú neschopnosť, z ktorej odvodzuje žiadosť o odročenie pojednávania, ktoré bolo súdom prvého stupňa aj rešpektované je treba považovať za výsledok náhody, ktorá sa prihodila právnomu zástupcovi a keďže žiadosť o odročenie nebola súdu doručená najneskôr tri dni pred termínom pojednávania vznikol žalovaným zastúpeným advokátom, ktorý sa na toto pojednávanie dostavil nárok na zaplatenie sumy 100,- eur podľa § 147a ods. 2 O.s.p.. Záver o nedodržaní trojdňovej lehoty vyplýva z ust. § 57 ods. 1 O.s.p. podľa ktorého do plynutia lehoty sa nezapočíta deň, keď došlo ku skutočnosti určujúcej jej začiatok. Do tejto lehoty teda nemožno započítať piatok dňa 4.10.2013, kedy bola žiadosť o odročenie pojednávania súdu doručená a za takejto situácie neuplynula do začiatku pojednávania požadovaná lehoť troch dní.

Za dôvodnú nepovažuje odvolací súd námietku žalobcu pokiaľ tento v skutočnosti, že súd prvého stupňa nepriznal žalovaným náhradu trov konania v uplatnenej výške 3 x 100,- eur videl neprípustné moderačné právo súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania účastníkov nie je súd viazaný výškou uplatnených trov konania, ale tieto priznáva na základe vlastného ustálenia ich dôvodnosti, čo do základu aj výšky a bez toho, aby trovy konania uplatnené účastníkom vo vyššej sume, než v akej ich priznal bol povinný osobitným výrokom zamietat'. Súd je pri rozhodovaní o trovách konania limitovaný iba hornou hranicou uplatnených trov konania v tom smere, že tieto nemôže priznať vo väčšej sume, než v akej ich účastník uplatnil. Navyše vyhoveniu tejto odvolacej námietke platí procesná zásada zákazu reformatio in peius, keďže vyhovením odvolaniu by sa samotný odvolateľ dostal do nevýhodnejšej pozície.

S poukazom na tieto dôvody odvolací súd potvrdil výrok rozsudku súdu prvého stupňa aj vo výroku o priznaní trov konania žalovaným. Vzhľadom k tomu, že súd prvého stupňa nerozhodol o trovách konania bude povinnosťou súdu prvého stupňa v súlade s ust. § 224 ods. 4 O.s.p. rozhodnúť aj o trovách odvolacieho konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.